

سُورَةُ

يس

پښتو منظومہ ترجمہ

مترجم

مولانا احمد علی مردانی
فاضل جامعہ بنوری ٹاؤن کراچی

Ketabton.com

له نامي شورو کومه دالله نه
 رحم کولو والا، زيات دے مهربانه
 اے يسينه ! په قرآن (زما) قسم دے
 رسولانو کبسي ستا ذات (ددې عالم) دے
 داسي لارباندي ئي ده بنه برابره
 نازل کړي ده عزيز رحيم (بهتره)
 دې دپاره هغه قوم کړي خبردار
 چې ئي نه دې يريدلې، نيکه پلار
 هغه ټول په جمع (دلته په هرډن)
 غافلان دي (ټول اوده له رب اکبر)
 پوره شوې حکم امر (دمولا) دے
 په اکثرو زياتو خلقو (داسي دادے)
 نو دوی څومره چې دي (دلته په جهان)
 قبلوونکي نه دي يو هم دايمان
 په خټونو کبسي مونږ طوق دوی له اچولے
 دا ترڅنو، نوسرنه شی خکته کولے
 او ديوال کړه، مونږ ئي مخې ته تيار
 او شته روستو (بل) ديوال ئي دحصار
 مونږه دوی کړل، په پرده کبسي سراسر
 نو دوی نه دی څه ليدونکي په نظر
 (اے رسوله ! ﷺ ستا دپاره) برابر دي
 يروړ دا (کفاران چې ستا په دري)
 نه يروړل (چې له ازله دي منکره)
 نه راورونکي دايمان دي (پيغمبره ﷺ!)
 بيشک ته شے يروړي (په جهان)

يَسِّرَ اللَّهُ
 الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
 بِنَسْ ● وَالْقُرْآنِ الْعَلِيْمِ
 إِنَّكَ لَبَيْنَ الْمُرْسَلِيْنَ ●
 عَلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ●
 تَنْزِيْلَ الْعَزِيْزِ الرَّحِيْمِ ●
 لِيَحْتَدِرَ قَوْمًا
 مَّا أُنذِرَآ يَأْتُوهُمْ
 قَهْرًا
 غٰفِلُوْنَ ●
 لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ
 عَلٰى أَكْثَرِهِمْ
 قَهْرًا
 لَا يُؤْمِنُوْنَ ●
 إِنَّا جَعَلْنَا فِيْ أُنْفُسِهِمْ آفَلًا
 فِيْهِ إِلَى الْأَفْقَانِ فَهُمْ مُّ مُّشْكُوْنَ ●
 وَجَعَلْنَا مِنْ أَفْئِدَتِهِمْ سَدًّا
 وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا
 فَأَعْمَتْنَا بَصِيْرَتَهُمْ
 قَهْرًا لَا يُبْصِرُوْنَ ●
 وَسَوَاءٌ
 عَلَيْهِمْ أَذْنَبْنَا لَهُمْ
 أَمْ لَمْ تَنْزِيْرًا لَهُمْ
 لَا يُؤْمِنُوْنَ ●
 إِنَّمَا تُحَدِّثُ

پيروی چي کړي د ذکر کوم انسان
 اورحمن نه پټ په پټه بنه یريږي
 زیري ورکړه ورتنه (داسې چي جوړيږي)
 د بخشش (په هر مقام) د مغفرت
 او ثواب (ورله هم شته ډیر) دعزت
 بس یو مونږ ژوندي کونکي هریو مړي
 اولیکونکي یو، چي دوی دی مخکښي کړي
 او ټول وروستو، د دوی پاتې هراثر
 او (هم دغه رنگي) هر خیز برابر
 مونږ هغه هرڅه شمیرلی (په حساب کښي)
 (محفوظ هغه ټول دی) بنه ښکاره کتاب کښي
 مثال ورکړه دهغوی چي وو دکلی
 چي هغوی ته کله راغلل ورلیږلي
 دوی ته مونږ، چي اولیږل، هغه ساعت
 دوه کسان (پیغمبران د هدایت)
 نو دوی اگنل، بیادواړه دروغ ژن
 مونږ طاقت ورله بیا، ورکړه پټه دریم تن
 ټول په جمع شول گویا (په دې بیان)
 تاسو ته یو، رالیږلي رسولان
 شول گویا چي تاسو ئي زمونږ په شان
 لکه څنگه چي مونږ یو ټول انسانان
 اوڅه نه دی نازل کړي ذات رحمن
 تاسو ټول ئي دروغ ژن په (خپل) بیان

مَنِ اتَّهَمَ الذِّكْرَ
 وَحَشَى الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ

فَيُشْرَهُ

بِمَغْفِرَةٍ

وَأَجْرٍ كَرِيمٍ

إِنَّا نَعْنُقُ لِنُفِيِّ النَّوْتِ

وَكُتُبٍ مَا قَلَّمُوا

وَأَنَارَهُمْ

وَكُلَّ شَيْءٍ

أَخَصَّيْنَهُ

فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ

وَأَعْرَبَ لَهُمْ مَقَالَةَ صَحْبِ الْقُرْآنِ

إِذْ هَمَّ مَا الْمَرْسَلُونَ

إِذَا رَسَلْنَا إِلَيْهِمْ

الْمُتَّعِينَ

فَكَذَّبُوا هَمَّنَا

فَعَزَّزْنَا بِبَالِيٍّ

فَقَالُوا

إِنَّا إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ

قَالُوا مَا اتَّخَذَ الْأَبْرَارُ مِنَّا

وَمَا اتَّخَذَ الرَّعِينُ مِن فَهْمٍ

إِنَّا أَكْثَرُ إِلَّا نَكْثَلُونَ

شول گویا، چي زمونڙ پرب پروردگار
 (دهرڙه نه)، هغه ښه دې، خبردار
 دا چي مونڙ پيو تاسو ته پيغمبران
 اوپه مونڙ پدي رسوول رنبا بيان
 هغوی اووې چي ئي تاسو، مونڙ له بد
 اوکته مني چرته نشوي (دخپل حد)
 مونڙ به تاسو کړوپه کانو، ټول ختم
 او عذاب کښي به راگير شي دآلم
 هغوی اووې، چي په خپله، ټول ئي بد
 وکله شوي نصيحت (ددي حسد)؟
 بلکه تاسو خلق اووتی ئي دحد نه
 ايو کس راغی دښار طرف سرحد نه
 ښه په منډه منډه، (دائي) کړه بيان
 اومنې، قوماز ما! پيغمبران
 اومنې، ستاسو نه غواړي نه قيمت
 او دوی دی، په نيغه لار، دهدايت
 اوزه وکله به ئي نه کړم عبادت
 پيدا کړي ئي زما وجود صورت
 او اخرواپس کيدل دی ورته بيا
 پس له دې نه بل څنگ انيوم اله
 که رحمن راکوی ماته څه نقصان
 نه راکوی فائده ماله ئي بيان
 اونه ماشی خلاصوکله (په قيامت کښي)

قَالُوا رَبَّنَا

يَعْلَمُ

● إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمَرْسَلُونَ

● وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاءُ الْمُبِينُ

قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ

لَعَلَّ لَكُمْ تَذَاتُنَّ

وَلَيْسَتْ عَلَيْكُمْ مِمَّا غَابَ إِلَيْكُمْ

● قَالُوا طَائِفُكُمْ مَعَكُمْ

أَلَيْسَ لَكُمْ طَائِفٌ مِّنكُمْ

أَلَيْسَ لَكُمْ طَائِفٌ مِّنكُمْ

● بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ مُّشْرِقُونَ

وَمَا مِنْ أُمَّةٍ مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا لَدَيْ بَرِيذٍ رَّحُلٌ

يَسْحَبُونَ قَالُوا

● يَقُولُوا الْبَعْضُ الْمُرْسَلِينَ

الْبَعْضُ مَن لَّا تَسْأَلُهُمْ أَهْرًا

● وَهُمْ مُّهِتَدُونَ

وَمَا لِي لَأَعْبُدُ

الَّذِي فَطَرَنِي

● وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

أَلَا يَعْلَمُ مِنَ ذُوْجَةِ الْهَيْهَةِ

إِنْ يُّرْدِنَ الرِّحْلُ مِنْ بَيْتِي

لَأَنْفِي عَيْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا

● وَلَا يَتَّقُونَ

نوزہ شم بہ بنہہ بنکارہ پہ ضلالت کنبی
 مار اوڙي دے، پہ رب ستاسو ایمان
 نوز ماخبرہ و اوڙي (پہ بنہہ شان)
 حُکم اُشولو داخل شہ پہ جنت کنبی
 پہ افسوس سرہ گویا شو (دې راحت کنبی)
 زما قوم تہ (چي) معلوم شی دا خبر
 پہ خہ وجہ خپل رب معاف کرم سراسر
 اوپنیں دلبن کس ے، شمار کرم، دَعزت
 اونبن مونس دے لیرلے، (حبس طاقت)
 هغے قوم تبنیں پس، ددغے نبنیں لسكر
 داسمانبن (رالیرلے برابر)
 اونہ مونر یو رالیپر ونکی (دغہ شان)
 پہ یو چغہ، باندې مرہ شول (تول کسان)
 ڀیر افسوس دے (ڀیر افسوس) پہ بندیگانو
 ورتہ راغے چي رسول (لہ رسولانو)
 توقی دوی بہ وریور کولہ خندا
 دوی نہ گوری، چي مونر، خومرہ کرل تباہ
 مخکنبی دوی نہ، خلق ڀیر (پہ دې دنیا)
 ہیخ کلہ ورتہ راتلے نشی دوی بیا
 او هر خہ چي (دلته) تول دی سراسر
 جمع کیږي بہ دوی تول ز مونر پہ در
 او یونخہ دوی لہ زمکہ (د دنیا)
 ژمدې کرې هغې مری لہ ده مونر بیا

إِنِّي إِذْ أُلْقِيْتُ صُلَيْبًا مُّبِينًا

إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ

فَأَسْمَعُونَ

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ

قَالَ يَا لَيْتَ

قَوْمِي يَعْلَمُونَ

بِمَا عَفَا رَبِّي

وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُتَكَبِّرِينَ

وَمَا أَنْزَلْنَا

عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ

مِنَ السَّمَاءِ

وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ

إِنْ كُنْتَ إِلَّا مُتَكَبِّرًا وَاحِدًا فَكَذَابًا مُّبِينًا

يَتَحَرَّوْنَ عَلَى الْعِبَادِ

مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا

كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

أَلَمْ يَكِدُوا أَنْ يَهْلِكُنَا

فَبَلَّغَهُمْ مِنَ الْعُرُونِ

أَلَّهُمَّ إِلَهُمَّ لَا يَزِيدُونِ

وَإِنْ كُنَّا لَنَا

بَيِّنَةٌ لَّنَا بِنَا مُخْفَرُونَ

وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ

الْمَبِينَةُ أَحْيَيْنَاهَا

او راويستې مونږ له هغې نه، دانې دى
 بياله هغې نه خوراك كوي (غلي دى)
 او مونږ په كنبې جوړ كړى دى باغونه
 دكه جوړو او، انگورودى (فصلونه)
 او په كنبې روانې كړې مونږ چينې دى
 دخوراك دپاره دوى له ئې ميوې دى
 او نه دوى په خپله كړې په كنبې كار
 ولى نه جوړېږي دوى شكرگزار
 پاك دے ذات، چې ئې كړل ټول جوړه پيدا
 هغه هرڅه چې راخيژي، په دنيا
 او هم دوى نه پيداشوي برابر
 هم هغه هرڅه چې دوى نه دى خبر
 اويونځه دوى له شپه ده (دجهان)
 مونږ راځكو هغې نه ورځ په داسې شان
 پس تياره شى ټوله، دوى ته په نظر
 اوپه خپل لارې روان داسې دې نمر
 دعزیز عليم نه، دادے مقرر
 اوسپورمى له مونږ جوړ كړې بيل بيل در
 شى واپس (هغه نه جوړه شى وړه)
 دكه جوړې څنگ چې څانگه وي زړه
 نه كيدې شى، چې كړى نمر، سپورمى رالاندے
 اونه شپه به شى دورځ نه كله باندے
 اوهریودے دائره كنبې داسمان

وَأَفْرَحْنَا مِنْهَا حَبَا

قَيْنَهُ يَا كَلْبُونَ

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ

مِنْ لَّيْلٍ وَأَنْتَابٍ

وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ

أَلَّا كَانُوا مِنْ قَبْلِهِ

وَمَا عَيْلَتُهُمْ إِلَّا

أَقْلَابُ يَشْكُرُونَ

سُبْحٰنَ الَّذِي مَلَكَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

مِنَّا تُنْبِئُتِ الْاَرْضُ

وَمِنْ اَنْفُسِهِمْ

وَمِمَّا لَا يَحْكُمُونَ

وَاَيُّ لَهْمُ الْبَيْتِ

كُنْتُمْ مِنْهُ النَّهَارَ

فَاِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِيَسْتَوِيَنَّهُمَا

ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ

وَالْقَمَرَ قَدْرَتُهُ مَنَارٍ

حَتَّىٰ عَادَ

كَأَلْعُرْوٰتِ الْقَدٰمِ

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِيْ لَهَا اَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ

وَلَا الْبَيْتُ سَابِقُ النَّهَارِ

وَكُلٌّ فِي فَلَكَ

بښه لانبو وهونکی دی (په بښکلی شان)
 او شته دوی ټولوله نخه یو نشان
 مونږسواره کړل ددوی ټولو ماشومان
 په کشتي کښي چې وه ډکه (په بښه شان)
 او پيدا کړل مونږه دوی له (په جهان)
 داسي ، دوی کوی ټول هغې کښي سفر
 او که اغښتته حکم مونږ (د امر)
 دوی به مونږ کړو (دغه رنگ) تباه برباد
 اوریدونکي به شي نه وي د فریاد
 اونه څوک به دخلاصی لری قدرت
 بس (بچ کیږی به) زمونږه په رحمت
 اوفائده څه قدرې ده دلې ساعت
 اوچي دوی ته شی وینا (د نصیحت)
 جوړ شی (ټول بښه متقیان) بښه پرهیزگار
 دخپل مخکښي نه او وروستو (دهرکار)
 چې په تاسو رحم اوشی (له رحمان)
 اونه دوی ته دې راغلي څه نشان
 نشانونو کښي څه دوی ته دخپل رب
 مخ به دوی ترې اړولو (بې سبب)
 اوچي کله ورته اوشی څه وینا
 خرچ له هغې کړی درکړې چې الله
 کافران خلق کوی داسي بیان
 هغې خلقو ته چې څوک لری ایمان

يَسْمَعُونَ
 وَ اَيَّةً لَهُمْ
 اَنَّا عَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ
 فِي الْفَلَكِ النَّمُوتِ
 وَ عَلَّمْنَا لَهُمْ
 مِنْ وَعَالِهِ مَا يَرَكُمُونَ
 وَ اِنْ نَشَاءُ
 نَغْرِقُهُمْ
 فَلَا صَرِيحَةَ لَهُمْ
 وَ لَاهُمْ يُنْقِذُونَ
 اِلَّا رَحْمَةً مِنَّا
 وَ مَتَاعًا اِلَىٰ حَيٰتِي
 وَ اِذَا قِيلَ لَهُمْ
 اتَّقُوا
 مَا بَيْنَ اَيْدِيكُمْ وَ مَا خَلْفَكُمْ
 لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ
 وَ مَا تَأْتِيهِمْ مِنْ اَيَّةٍ
 مِنْ اٰيٰتِ رَبِّهِمْ
 اِلَّا كَانُوْا عَنْهَا مُعْرِضِيْنَ
 وَ اِذَا قِيلَ لَهُمْ
 اَنْفِقُوْا مِمَّا رَزَقَكُمْ اللّٰهُ
 قَالِ الْيٰدِيْنَ كَفَرُوْا
 يَلْدِيْنَ اٰمَنُوْا

مونرہ ورکروہغی چاتہ خہ خوراک
 خوراک ورکری، کۂ اوغوارپی اللہ پاک
 سبب سکاربش ے کمرہے کس، تول کسان
 اوہغوی (پہ جمع) تول کوی بیان
 دا وعدہ کلہ دہ ، ئی کۂ صادقان
 انتظار کوی بس دوی دتربخ بیان
 دوی نیوی بہ (ہغی وخت کبسی) ہغہ حال
 پہ جکرہ چہ کوی خیلو کبسی (وال)
 نوطاقت بہ پہ کبسی نہ دوصیت وی
 اونۂ کورتہ ئی دتلوبہ خہ طاقت وی
 او شپیلہ کبسی چہ پوکہ شی (پہ امر)
 نو تول دوی بہ لہ قبرونوشی (بہر)
 تول پہ جمع بہ خیل رب تہ شی روان
 وائی دوی بہ ہائی افسوس از مونر نقصان
 اوچت کپی پاسولی یو مونر چا
 دقبرونو نہ ئی مونر کپو را جدا
 دا وعدہ ، ہغی چہ کپی وہ رحمن
 او ربنتی یاد مرسلانووو بیان
 یوزوردارہ چغہ وی بہ داسی بس
 بیاز مونر سرہ بہ جمع شی ہرکس
 پس نن ورخ بہ پہ یوکس نہ ظلم کیری
 یوزرہ خسوسکی (نہ بہ پاتے کیری)
 او بدلہ بہ وی بس ستاسو داعمال

أَنْطَعِمَ مَنْ
 لَوْ شَاءَ اللَّهُ أَطَعَنَ
 ● إِنَّ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ
 وَيَقُولُونَ
 ● مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ
 مَا يَنْتَظِرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً
 تَأْتِيهِمْ
 ● وَهُمْ يَخِضُّونَ
 فَلَا يَسْتَطِيعُونَ كِتَابَةً
 ● وَلَا إِلَىٰ آبَائِهِمْ يَرْجِعُونَ
 وَنُفِخَ فِي الصُّورِ
 فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ
 ● إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ
 قَالُوا يَا وَيْلَنَا
 مَنْ بَعَثَنَا
 مِنْ مَرْقَدِنَا ۗ
 هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ
 ● وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ
 ● إِنَّ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً
 ● فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ
 قَالِيَوْمَ لَا تُظَلَمُ نَفْسٌ
 شَيْئًا
 ● وَلَا يُجْرَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

خاوندان به دَ جنت لری نن حال
 بنه خوشحاله به خبرې کوی (نورې)
 دوی اوبنځو ته ددوی به وی بنه سیوري
 په تختونو به ئې دَ ډې وی وهله
 دوی دپاره په کبني شته میوي (نیولې)
 اوددوی دپاره شته ددوی طلب
 سلام وائی مهربان پالونکي (رب)
 (تول) جداشه چې ئې خومره مجرمان
 وکے نه وه عهد درسه (دا شان)
 دادم اولاده! مـة کـري عبادت
 دشيطان دبنمن دے ستاسو (هر ساعت)
 بنه بنکاره * اوزما اوکړي عبادت
 نیعه لارده برابر دا (هر ساعت)
 اوډیر خلق ئې کړل تاسو کبني گمراه
 وکے تاسو کبني څه عقل نه وویا؟
 دادوخ دے (جهنم) داسي مقام
 وعده شوې درسه پوره تمام
 ورداخل شی نن، چې کولو مو انکار
 نن به بندي کړو دوی خلی دگفتار
 اوکوی به مونږ سره کلام بیان
 خپي اولاس به وی په دوی (تول) گواهان
 هغه کړي چې ئې هرڅنگه ووکار
 اوکے مونږه چري جوړ شو، طلبگار

إِنْ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ

● فَرِحَ شُعْلٍ فِكِهَوْنَ

مُهْرًا أَوْ يَابُغُهُمْ فِي ظِلِّ

● عَلَى الْأَرْبَابِكِ مُتَّكُونَ

لَهُمْ فِيهَا قَائِكَةٌ

● وَلَهُمْ مَا يَدْعُونَ

● سَلَامًا وَلَا مِنْ رَبِّ يَمِينٍ

● وَامْتَأَزُوا الْيَوْمَ أَهْلَ النَّجْمُونَ

أَلَمْ أَعْهَدَ إِلَيْكُمْ

يَوْمَ يَوْمَ أَنْ لَا تُعْبَدُوا

الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ

مُبِينٌ ● وَإِنْ أَنْهَدُوا

● هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

وَلَقَدْ آخَذْنَا مِنْكُمْ مِيثَاقًا

● أَلَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي

● كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

إِسْلَامًا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

● الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ

● وَتُكَلِّمُنَا

أَيْدِيهِمْ وَنُكْشِفُ عَنْهُمْ

● أَلْسِنَهُمْ لِيَبْلُغُوا

● مَا تَأْتُوا بِكُفْرِهِمْ

● وَلَوْ كُنْتُمْ

● وَوَلَوْ كُنْتُمْ

مونڙ به ختمی ئی کپو سترگی دَنظر
بیادی لاریسی دوی گُرخسی برابر
نو دوی چرتہ کنسی شی (داساعت) لیدلے
او کٔ چرتہ طلبگار وے مونڙ غوستلے
پہ خپل خائی بہ ئی شکلونہ کپو بدل
نو طاقت بہ ئی شی ختم د منزل
او نٔ وروستو واپس تلپ شی (لہ خپل در)
اودچا چپی غوارو مونڙہ ڀیر عمر
پیدائش تہ ئی واپس کپو برابر
ؤے نٔ لری دوی پوہہ خہ (نظر)
او مونڙ شعوروتہ نٔ دے خہ بنودلی
اونہ دوی سرہ ہغہ بنکاری خہ بنکلی
صرف صرف نصیحت بنکارہ قرآن دے
چپی اگاہ کپی ہر ژوندی لہ (دائی شان دے)
او چپی حق لہ کپی ثابت پہ منکرانو
ؤے نہ ووینی (تولہ دانسانانو)
پہ خپل لا سو مونڙہ دوی لہ کپل پیدا
ڀیر خاروی چپی مالکان دی ددی بیبا
او ددی نہ مونڙ کپل دوی لہ تابعدار
خہ سورلی دی ، دخوراک خنی پکار
اوشتہ دوی لہ پہ کنسی بنی فاندی او شکل
ؤے نٔ اویاسی شکر (درب خپل)
او نیولی دوی اللہ نہ الہ بل

لَطَمْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ
فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ
فَأَنَّىٰ يُعْجِرُونَ ﴿١٠٠﴾
وَلَوْ تَشَاءُ
لَسَخَّرْنَا لَهُمْ عَلَىٰ مَكَاتِينِهِمْ
فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا
وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿١٠١﴾
وَمَنْ يُعْزِرْهُ
فَنُكِّنْهُ فِي الْعُلَىٰ
أَقَلَّ يَحْقِلُونَ ﴿١٠٢﴾
وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ
وَمَا يَتَّبِعِي لَهُ
إِن مِّنْ أُولَٰئِكَ إِلَّا قَرَّانٌ مُّبِينٌ ﴿١٠٣﴾
لِيُنذِرَ مَن كَانَ حَيًّا
وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿١٠٤﴾
أَوَلَمْ يَكْفُرُوا
أَلَّا عَلَّمْنَاهُمْ وَاِنَّا لَنَعْلَمُ الْبِرَّاتِ
أَلْعَا مَا فَعَلُوا لَهَا لَمَلُوكُونَ ﴿١٠٥﴾
وَدَلَّلْنَاهَا لَهُمْ
فَبِئْسَ مَا كَفَرُوا لَمَّا بَدَّلْنَا آيَاتِنَا
وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبٌ
أَقَلَّ يَشْكُرُونَ ﴿١٠٦﴾
وَإِن تَعَدَّ وَاوَدْنَ ذُرِّيَّةَ اللَّهِ لَإِنَّهُ

شاید دوی له مددگار به شی (یو غل)
 دوی خونه لری طاقت ئی د نصرت
 او هغوی دی ټول هغه له (هر ساعت)
 لښکر دارنگی ورتلونکې (چې هر دم)
 دهغوی خبره تانۀ کړی په غم
 هغوی څۀ چې پتوی یو خبردار
 او هغه هر څه ښکاره چې وی په جار
 وکۀ نه ساتی نظر ورته انسان
 مونږ هغه دې پیدا کړې (په ښه شان)
 د نطفې (یوې قطرې) نه (برابر)
 بیابنکاره کوی جگره سراسر
 او هغه بیانوی مونږ له مثال
 پیدائش خپل ترینه هیردے (دغه حال)
 څوک هلوکوی به ژوندی کړی، کړی وینا
 ښې وړې وړې ذرې وی هغه بیابان
 هم هغه به ژوندی کړی، کره بیان
 چې اول ئې پیدا کړې وو، (دا شان)
 او هغه دهر جوړولو ښۀ خبر
 هغه جوړ کړو تاسوله (ښه برابر)
 دشنې وُنې نه (پیدائې کړلو) اور
 بلوې ټول له هغې نه تاسو (نور)
 وکۀ نه دې (دغه رنگې) هغه ذات
 پیدا کړې ئې ده زمکۀ سموت

لَعَلَّهُمْ يُعْصِرُونَ
 لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ
 وَهُمْ لَهُمْ
 جُنْدًا مُّحَضَّرُونَ
 لَا يَخْزُوكَ قَوْلُهُمْ وَهَلْ لَّهُمْ
 إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ
 وَمَا يُعْلِنُونَ
 أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ
 أَنَّا عَلَّمْنَاهُ
 مِنْ نُطْفَةٍ
 فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ
 وَصَرَبَ لَنَا مَثَلًا
 وَنَسِيَ عَاقِبَةَ
 قَالَ مَنْ يُغْنِي الْعِظَامَ
 وَهِيَ رُومٌ
 قَالَ يُخَيِّبُهَا اللَّهُ
 أَكْثَمًا أَكْثَرَ مَرَّةٍ
 وَهُوَ بِكُلِّ غَلِيٍّ عَلِيمٌ
 الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ
 مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا
 فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقَدُونَ
 أَوَلَيْسَ الَّذِي
 خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

بنه قادر دے چي پيدا ڪري دغه شان
 بلڪه ذات ئي دے قادر (په هريبان)
 او هغه دي لوئي خالق بنه خبردار
 بيشڪ اڻواري چي ڪلهه ڪلهه يوڪار
 ورتنه اوڪري چي داوشه بس وينا
 نو هغه شي راموجود (په دي دنيا)
 نو پاڪي، دهغي ذات شوه (هر ساعت)
 چي ئي لاس ڪنبي (بادشاهت) دے حڪومت
 په هر ڇيز باندې (هغه لري قدرت)
 ورتنه تلل دي (له دنيا نه يوساعت)

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

بِقَدْرِ عَلِيٍّ أَنْ يَخْلُقَ وَمِثْلَهُمْ

يَلِي

● وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَلِيمُ

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا

أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ

● فَيَكُونُ

فَسَمِعَ الْجَنَّةَ

يَبْدَأُ مَلَكُوتَ

كُلِّ شَيْءٍ

● وَاللَّيْلَةَ يُرْجَعُونَ

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**